

teresse vilde tilraade, at dette Tilskud nedfattes med 1000 Rbd., imod at det tilstedes, at hele Fejen ligesom hidtil udbetales som fast Udgift.

ad § 11.

Det vil sees af Betænkningen, at den Sum af 43,000 Rbd., hvortil Statskassens aarlige Tilskud ansættes for et Tidsrum af 5 Aar, udkommer fornemmelig ved Indtagtens Følgeligelse, og den er igjen fornemmelig baseret paa et større Antal Forestillinger end det, som ellers pleier at finde Sted i Løbet af Saisonen. Et saadant kan naturligvis kun tilveiebringes ved at give flere Forestillinger om Onsdagen end hidtil. Men det er en gammel Erfaring, at Onsdags-Forestillinger uden Abonnement kun svare Regning, naar Theatret har noget Ualmindeligt at byde, og denne Betingelse kan umuligt finde Sted paa alle Onsdage i Saisonen. Da det nu hidtil har været fulgt som en Regel at give Forestilling paa alle de Onsdage, da den nysnævnte Betingelse var tilstede, men Antallet af de saaledes benyttede Onsdage dog har været langt under den samlede Sum af dem alle, saa vilde der her neppe være anden Udvei, end at aabne et Onsdags-Abonnement. Men herimod reise sig følgende væsentlige Betænkkeligheder:

- 1) Et nyt ugentligt Abonnement kan forringe Auctionsprisen for de andre Abonnementsdage, hvorved den tilstgiede Indtægtsfølgeligelse vil forringes, om ikke ganske udeblive.
- 2) Abonnementet har allerede faaet en saa stor Overtægt ved Theatret, at det neppe bør udvides, dersom man ikke vil give Theatrets Publicum et endnu mere stationært Præg. Det er uden Tvivl i Theatrets egen Interesse, at der, foruden Sønd- og Helligdagene, tillige gives nogle andre Dage, paa hvilke en livligere Tilgang af et bevægeligere Publicum kan finde Sted.
- 3) Endeel Onsdage bør reserveres til Aftenprøve med fuld Belysning, fornemmelig ved saadanne Stykker, som kræve et stort compliceret scenisk Udstyr.
- 4) Den nødvendige Bast og Reengjøring, samt Udførelsen af større Reparationer og Haandværksarbejder, kan blot foretages

om Onsdagen, naar der ikke gives Forestilling eller holdes Prøve.

- 5) Virtuoser, som vilde give Concert i det kongelige Theater, kunne dertil kun benytte Onsdagene. Vil man sige, at det ikke ligger i Theatrets Interesse at fremme disse Foretagender, maae vi indvende, at Theatret, paa Grund af sin Stilling som Landets første ikke blot dramatiske, men musicalske Kunst-Anstalt, dog har en moralsk Forpligtelse til at give Publicum Leilighed til at høre Udlandets musicalske Notabiliteter. Men at henvise disse til et andet Concertocale end det kongelige Theater, vil i Reglen bltve det Samme som at forhindre deres Fremtrædelse; thi det vil mere og mere blive nødvendigt for den egentlige Theatertjenestes Skyld, at indfranke Capellet og Operapersonalets Assistance til de Concerter, der gives i Theatrets eget Locale, saaledes som det ogsaa paa flere andre Steder er Tilfældet. Vil man, med disse Hensyn for Øie, gjøre en Fortegnelse over de Onsdage, der kunne benyttes til Forestillinger, da vil den ene Factor, i Beregningen af Forestillings-Indtagterne, blive formindsket, hvilket igjen vil influere paa Calculen af Tilskuddets Størrelse.

ad § 14.

Om denne Paragraphs Nr. 1 have vi allerede ytret os i Bemærkningen til § 8.

Nr. 2 og 3. Naar ved Udkastets § 14 Nr. 2 til Overkubdet ogsaa er henvisst de Understøttelser, som i Theatrets Budget med Føie benævnes „Understøttelser efter Diebliffets Lørd og Erang“, og hvilke altsaa først efter Saisoniens Udlob skulde kunne ydes, saa viser disse Understøttelsers nysaanførte Navn og Natur, at sliq Hensigtning vilde være eensgyldig med, at de gjordes umulige; men de ere uindgaaelige.

Betræffende Beneficogodtgjørelserne, da blev det ved kongelig Resolution af 22de Marts 1797 bestemt, at en Skuespiller, som havde tjent Theatret i 25 Aar, skulde have en Benefic og siden een hvert 5te Aar, istedetfor hvilke Beneficer senere i Theatrets Interesse blev ifølge kongelig Resolution af 26de August 1820 substituere en Godtgjørelse, llig 1 pCt.